

Iktatószám

Budapestre vonatkozó újsáncikkek

Osztályozás

Tárgy

351.81

Szerző

Cím Elgázolják az utcaseprőket.

Hely

Idő

"1913"

Forrás: Világ.

Személy

Ep.

1913 I/1 9

Helyszám

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Oldalsz.

Elgázolják az utcaseprőket

A köztisztasági hivatal igazgatója bejelentette, hogy a múlt év folyamán a köztisztasági személyzet közül összesen 107 embert ért baleset. Ez a szám a létszámnak 12 százaléka, vagyis minden kilencedik utcaseprőt elgázolták a gondatlan kocsisok. Ez természetesen oly magas arányszám, hogy a tanács kötelességének érezte, hogy a köztisztasági személyzet részére fokozottabb hatósági védelmet kérjen. Megkeresi az államrendőrséget, hogy a hajtási szabályok pontos betartását közegeivel az eddiginél szigorubb módon ellenőriztesse és a köztisztasági munkásszemélyzettel és azok munkájával szemben tapasztalt minden kiméletlenséget szigoruan toroljon meg. Azonban az állapotok javulását a tanács végeredményben a hajtási szabályoknak csak olyan rendelkezésétől vagy kiegészítésétől várja, amely szerint az utcákon hajtó kocsik kötelesek legyenek az uttesten foglalatostkodó köztisztasági munkást szabályszerűen kikerülni. Kivételek a nehéz teherrel megrakott lófogatu kocsik. Azonkívül felhívja a tanács a villamos vasut-társaságokat, hogy a kocsivezetők a sinek mentén dolgozó utcaseprőket a kocsi közeledtére szabályszerű jelzéssel és mindig jó eleve figyelmeztessék.

A lóversenyek népe, a huszárok, a teherkocsisok egészen az urlovasokig, elég sok mindennel bizonyítják azt a különös megfigyelést, hogy a lóval való foglalkozás nagyon eldurvitja

az embert. Hogy miért, arról sokat lehetne töprenkedni és ha az ember szakértőket — lószakértőket — kérdezne meg, akkor alighanem az sülné ki, hogy nem is igaz ez a megfigyelés. Csakhogy ez a megfigyelés mégis igaz és akár milyen szép, okos, nemes és isten tudja, még miféle kiváló állat is a ló, a lovasemberek között keveset találni, akiben emberi finomságokból valami sok volna. Hogy a kivételek közé a pesti utcán hajtó kocsisok közül igen kevés tartozik, azt el lehet képzelni, de látni is lehet minden nap. A pesti utca általános fegyelmetlenségében a kocsisok speciális kocsis-fegyelmetlenséggel vesznek részt és bizony elég közveszélyes módon tudnak hajtani, kivált, ha még egy kis alkoholfelű is veszi körül őket kocsistul-lovastul. Ilyenkor ebben a nem nagyon ritka esetben, rossz dolog a lovuk elé kerülni gyalogosan és ha az utcát nem seprő pestieket is számon tartanak, bizonyosan kiszülne, hogy a civilek elgázolása is elég virágzó sport Budapesten. A hajtási szabályokra káromkodva fűtyül a pesti kocsis és amikor látja, hogy az uri fogatokra nem mer rászólni a rendőr, maga se nagyon respektálja a sisakos férfiú intelmeit. A villamos kocsivezetők kegyetlen nehéz munkája is elbágyasztja egy-egy kicsit az ember ép figyelmét és bizony a gyilkos nagy szerszámok se minden pillanatban vannak pihent emberek biztos kezén. Az autó legfőlöb van, annak már legfőllebb alázatosan inteni mer a rendőr

és a sofförtársadalom világszerte nem a filozofusi nyugalomról ismeretes, nálunk se. Budapesten igen sok a kegyetlen, gondatlan elgázolás és a mindenféle sebesenhajtó kocsisokban és gépészekben igen kevés az emberség. Mégis tizenkét százalék utcaseprőt kellett elgázolni, mire legalább az történt, hogy a tanács szépen megkérte a rendőrséget némi figyelemre. A rendőrségnek nem is némit, hanem sokat kellene az ilyesmivel törődni, de nem ér rá. Tudjuk jól, mitől nem.